

Av Av Augusta

1. Hun en gang kom for tidligt,
da hun til verden kom,
men kun den ene gang,
for siden blev det helt vendt om:
Hun kom for sent til toget,
hun kom for sent til alt,
hver gang hun skulle noget,
åh, så var det altid galt,
og hun kom efterhånd'n for sent,
ja, alt for sent i seng.
Augusta, av av Augusta,
uheldig var hun al sin levetid.
Augusta, av av Augusta,
åh, som hun gik og trådte i'et.

2. Augusta kom til dans,
og mens parrene sig svang,
det lille skidt sad dér,
og varmed' bænke aft'nen lang.
Og når hun langt om længe
til sidst blev engagert,
så hopped' hendes hjerte,
og hun blev åh så genert,
at li'som hun sku træde ud,
så trådte hun forkert.
Augusta, av av Augusta,
kan ikke bruges til at danse med,
Augusta, av av Augusta,
hun kommer altid galt af sted.

3. Hun elskede at spise,
men ak, det lille skind,
at invitere hende ud nej,
det faldt ingen ind.
Hun elsked navnlig østers,
når hun dem end'lig fik,
så var det så uheldigt:
i den gale hals de gik,
og det var synd for Gusta,
og det lille skaldyr med.
Augusta, av av Augusta,
den var du heller ikke heldig med,
Augusta, av av Augusta,
du kommer altid galt af sted.

4. Augusta aned ikke,
hvad mandfolk indeholdt,
hun mærked blot, det hjerte,
som hun gik med ej var koldt.
Hun havde engang kysset
en matros i Tivoli, -
et halvt års tid derefter,
var hun rund og trivelig.
Forbavset spurgte hun sin far,
der råbte: Hvadbeha'r.
Augusta, av av Augusta, det der
kan sandlig ikke misforstås.
Augusta, av av Augusta,
så du har kysset en matros.